

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(93) 646 endelig udg.
Bruxelles, den 31.01.1994

94/0011(COD)

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om tovbaneanlæg til offentlig persontransport

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

BEGRUNDELSE UD FRA NÆRHEDSPRINCIPPET

- a) Forslagets formål set i lyset af EF's forpligtelser

Formålet er at sikre den frie omsætning med tovbaneanlæg og komponenter til tovbaneanlæg ved harmonisering af de enkelte landes forskrifter om sikkerhed og sundhedsbeskyttelse og at sikre beskyttelsen af brugerne.

- b) Hører den påtænkte handling under EF's enekompetence eller er der tale om en kompetence, som EF deler med medlemsstaterne?

Handlingen hører under EF's enekompetence (det indre marked).

- c) Hvilke handlingsmuligheder har EF?

EF kan enten benytte sig af EF-retsforskrifter eller af gensidig anerkendelse.

Medlemsstaternes nationale lovgivninger om tovbaneanlæg bygger på forskellige sikkerhedsprincipper. Direktiv 90/531 foreskriver åbning af adgangen til offentlige kontrakter i denne sektor.

- d) Er det nødvendigt med ensartede forskrifter, eller er det tilstrækkeligt at opstille de generelle mål i et direktiv, der derefter gennemføres af medlemsstaterne?

For tovbaneanlæggenes vedkommende har man valgt at foreslå et direktiv, der bygger på artikel 57, 66 og 100A i EF-traktaten. Harmoniseringen bliver total for så vidt angår markedsføringsaspekterne, hvis den frie omsætning ikke kan sikres med en mindre indgribende foranstaltning, der dog sikrer et højt beskyttelsesniveau i medlemsstaterne. For så vidt angår komponenterne bygger direktivet på principperne i resolutionen af 7. maj 1985 om en ny metode til teknisk harmonisering og standardisering. For så vidt angår komplette anlæg foreskriver direktivet med henblik på behovet for at åbne markederne og beskytte brugerne en EF-procedure for ibrugtagning (verifikation). I begge tilfælde er forskrifterne begrænset til at gælde væsentlige krav, idet gennemførelsesforanstaltningerne overlades til medlemsstaterne og de europæiske standardiseringsorganisationer.

INDLEDNING

1. Tovbaneanlæg til offentlig persontransport er i de medlemsstater, hvor de er almindelige, genstand for regulering med hensyn til sikkerhed ved ibrugtagning og drift samt med hensyn til miljøbeskyttelse og arealplanlægning.
2. De nationale regler vedrører både komponenterne og systemet som helhed. De er som regel meget detaljerede og forpligtende med hensyn til midler, hvilket gør dem uforenelige. De indeholder således fremgangsmåder, som er særegne for den nationale industri, bygger på lokal skik og viden og rummer forskrifter om dimensioner og særlige anordninger samt i øvrigt særlige egenskaber, som i almindelighed gør dem modstridende fra land til land.
3. Denne situation tvinger tovbaneproducenterne til at omdefinere deres udstyr for hver kontrakt og hindrer dermed, at der anvendes standardmateriel. På den måde skades deres konkurrenceevne, for i hvert enkelt tilfælde må de medregne ekstraomkostninger til undersøgelser, konstruktion og produktion, så de reelt udelukkes fra at byde på visse kontrakter.
4. For brugerne, som i vid udstrækning kommer fra udlandet, slører denne situation sikkerhedsforanstaltningernes art og rækkevidde, navnlig med hensyn til driften.
5. Af hensyn til almenvellet (sikkerheds-, sundheds- og miljøhensyn) stiller myndighederne særdeles strenge krav til tovbaneproducenter og tovbanedrivende. Derfor er det på overstående baggrund vanskeligt at forestille sig, hvordan der i EF skulle kunne etableres et virkelig åbent og konkurrencepræget marked, uden at der opstilles en fælles referenceramme på EF-plan.
6. Det bør i øvrigt påpeges, at det i sin tid var tanken, at tovbaneanlæg til offentlig persontransport skulle være omfattet af bestemmelserne om hejse-, løfte- og transportmateriel. Det endte de dog med ikke at være, fordi foranstaltningerne i dette tilfælde overvejende vedrører brugerne, hvis behov der ikke uden videre kan tages højde for i bestemmelser, der vedrører sikkerhed på arbejdspladsen.

Siden da har medlemsstaterne i Rådets drøftelser indføjet tovbaneanlæg til offentlig persontransport i anvendelsesområdet for direktiv 90/531/EØF om de udelukkede sektorer.

MARKEDET

7. De berørte anlæg kan opdeles i fem grupper:

- skinne- eller vejbundne tovbåner
- svævebaner
- kabinelifte
- stolelifte
- trækliste.

I 1987 så bestanden af anlæg i Europa sådan ud:

Tabel 1: Tovbaneanlæg i Europa i 1987¹⁾

LAND	Skinne-/vej-	Svævebaner	Kabinelifte	Stolelifte	Træklifte	I alt
Frankrig	13	56	134	625	3238	4066
Italien	25	128	193	399	2025	2770
Tyskland	13	27	24	106	1900	2070
Spanien	10	5	5	72	216	308
Forenede Kongerige	20	3	4	13	82	122
Grækenland	3	12	3	10	28	56
Nederlandene	-	1	-	4	12	17
Belgien	-	2	1	3	15	21
Portugal	6	1	-	-	5	12
Danmark	-	-	-	-	2	2
Luxembourg	-	-	-	1	-	1
Irland	-	-	-	-	-	-
EF	90	235	364	1233	7523	9445
Østrig	26	64	59	508	3371	4028
Schweiz	51	134	103	265	1730	2283
Tjekkoslavakiet	4	5	5	40	1709	1763
Sverige	1	1	1	36	881	920
Polen	2	2	2	17	420	443
Jugoslavien	3	8	16	52	326	405
Norge	5	5	4	28	313	355
Finland	-	-	-	9	151	160
Andre lande	3	7	6	40	216	272
Europa uden for EF	95	226	196	995	9117	10629
Europa i alt	185	461	560	2228	16640	20074

¹⁾ Kilde: MOTOR IM SCHNEE

Det skal bemærkes, at 70% af alle verdens tunge anlæg (skinne- eller vejbundne tovbaner, svævebaner og kabinelifte) findes i Europa.

8. Producenterne er organiseret i IARM (International Association of Ropeways Manufacturers). Ifølge denne sammenslutning havde sektoren følgende struktur i 1990:

Tabel 2: Tovbaneanlæg - sektorens struktur i 1990 i Europa

LAND	Antal virksomheder	Omsætning mio. ECU	Beskæftigede
EF	18	ca. 200	ca. 1500
Østrig	9	ca. 100	ca. 1000
Schweiz	7	ca. 100	ca. 1000

Tovbaneproducenterne i Europa (inklusive Østrig og Schweiz) er verdens største.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at tovbaneproducenterne ikke er entreprenører, som udfører anlæg, der er projekteret af andre. Der er tale om industrivirksomheder, som selv sælger og udfører deres egne teknologier og deres egne produkter.

9. I perioden 1986 til 1991 var dækningen for de største markeder i EF (Frankrig, Italien og Spanien) som det fremgår af tabel 3.

Selvom tabellen er ufuldstændig, viser den hvor opdelt EF's marked er, og hovedårsagen hertil er reguleringen. En mere omfattende analyse af de vigtigste berørte lande (Schweiz, Tyskland og Østrig) er under udførelse.

Uden for Europa ligger de store markeder i USA og Japan.

Tabel 3

Land	Antal anlæg	Beløb (valuta)	Oprindelse				Bemærkninger
			F	I	Ø	S	
Spanien		mio. pesetas					
86	19	960	60%	0	40%	0	Spanien har ingen egen producent
87	15	900	25%	10%	65%	0	
88	22	1280	29%	7%	63%	1%	
89	8	2539	21%	3%	76%	0	
90	13	1066	36%	11%	53%	0	
91	7	1487	24%	26%	45%	5%	
Italien		mio. lire					*Bolzano **Andre provinser
*86	13	32494	0	0	9%	0	Filial af en østrigsk producent
87	16	18769	0	0	17%	0	
88	12	26939	0	0	4%	0	
89	20	56011	0	0	7%	0	
90	9	27884	0	0	4%	0	
91	13	19694	0	0	48%	0	
**86-91	262	uoplyst	0	0	1%	0	
Frankrig		mio. francs					
87	91	800	100%	0	0	0	1 østrigsk svævebane 1 schweizisk skinne-/vejbunden tovbane
88	157	960	0	0,6%	0	0	
89	134	700	0	0	0	24%	
90	138	510	0	0	0	7%	
91	79	525	78%	11,5%	8%	2,5%	
92 progr.	29	uoplyst					

Reguleringens og kontrollens formål

10. Tovbaneanlæg er genstand for intensiv offentlig kontrol i medlemsstaterne med det formål at garantere passagererne en optimal sikkerhed i forhold til den tekniske viden.

Alvorlige ulykker skyldes enten det egentlige transportsystem (tovbrud, afsporing, brud på ophængningsmekanisme) eller bæremasterne (brud på forankringsblok). Dette betyder, at anlæggenes sikkerhed i lige så høj grad beror på de leverede industriprodukter - komponenterne - som på den måde, hvorpå de samles, monteres på strækningen eller overvåges under driften.

11. Derfor er det i reglen en specialiseret offentlig myndighed, der har ansvaret for at godkende materiellet og tovbanelne, inden de åbnes for offentligheden, og for at føre tilsyn med dem under driften.
12. De komponentgodkendelser, som reglerne kræver, kan således ikke fås på forhånd, men skal altid søges i forbindelse med en bestemt ordre fra en bestemt kunde. For at kunne igangsætte godkendelsesproceduren for komponenterne i en type anlæg, skal man altså have en kontrakt om et bestemt anlæg, som myndighederne skal udtale sig om.

Denne situation lægger tunge byrder på producenter fra andre lande, navnlig da godkendelsesproceduren i gennemsnit tager to år og indebærer store omkostninger.

13. Endvidere kan den verifikationsprocedure, som reglerne kræver inden ibrugtagning og åbning for offentligheden, give problemer, som kan indebære, at visse komponenter eller tekniske løsninger ligefrem forkastes og altså må udskiftes.

Sådanne eventualiteter kan være særdeles byrdefulde, navnlig for producenter fra andre lande, for hvem det kan være umuligt at lægge sig fast på bestemte leveringstider og at styre deres omkostninger.

14. Dette medfører en næsten fuldstændig opsplittning af markedet både for komponenter og for hele anlæg. For at sikre den frie omsætning med varer og tjenester og bidrage til etableringen af et ægte indre marked på dette område, er Kommissionens indsats rettet mod at tilvejebringe vilkår, som gør det muligt at åbne adgangen til de nationale markeder.

15. Som der står i EF-traktatens artikel 100 A, stk. 3, skal etableringen af det indre marked bygge på et højt beskyttelsesniveau inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse.

Direktivforslaget sigter mod at sikre at sådant højt beskyttelsesniveau, ikke mindst ved at forbedre sikkerhedsniveauet i de medlemsstater, der endnu ikke har truffet foranstaltninger, der kan garantere et sådant højt niveau.

I et område uden indre grænser må brugerne jo kunne stole på, at beskyttelsesniveauet ved tovbaneanlæg er højt og ensartet overalt i EF.

16. Foruden konstruktionsbestemmelserne, som vedrører de tekniske egenskaber og teknologien i almindelighed, er der regler om overvågning af anlægget i drift. Disse regler skal garantere, at sikkerhedsniveauet er varigt til stede. Overvågningen under driften kan tage form af løbende detektion, regelmæssig kontrol med korte mellemrum eller sæsonmæssig inspektion.

Måden disse foranstaltninger gennemføres på, er ikke teknisk neutral over for de pågældende anlæg. Tværtimod: den afhænger af den anvendte teknologi og kan på sin side påvirke denne. Den kan være lovpligtig eller indeholdt i standarder og tekniske specifikationer.

EF's indsats og nærhedsprincippet

17. Ovenstående viser, at der er behov for en indsats fra EF's side, for at nå frem til gennemskueligt og åbent marked ikke alene i EF, men også inden for rammerne af EØS-aftalen. Der må tages flere hypoteser under overvejelse og herunder navnlig tænkes på til nærhedsprincippet.
18. Den første mulighed er den gensidige anerkendelse af eksisterende regler. De pågældende regler er i almindelighed udformet, så de er forpligtende med hensyn til midler. Derfor er de uforenelige. Gensidig anerkendelse er altså ikke en mulighed, med mindre hver enkelt medlemsstat er villig til på sit territorium at tillade anlæg, som er konstrueret og opført og drives efter andre medlemsstaters regler.

Denne mulighed er ikke realistisk, hverken politisk eller teknisk, for den ville give uløselige problemer med hensyn til både fortolkning og ansvarsplacering.

19. En anden mulighed ville være, at de berørte parter gennemførte en frivillig standardisering, som i så fald kun kunne vedrøre komponenterne. Uden fælles kriterier i de nationale regler, ville sådanne standarder støde på de nationale reglers uforenelighed, selvom ordregiverne var forpligtet til at henvise til dem.

Standardisering kan altså ikke i sig selv løse problemet. Der skal først fastlægges harmoniserede regler.

20. På denne baggrund synes det nødvendigt at sigte mod et direktivforslag, som ikke blot skulle vedrøre komponenterne, men også anlæggene som helhed. Direktivet skulle indeholde de relevante bestemmelser om både konstruktion, opførelse, ibrugtagning og drift.

Kun EF-bestemmelser kan sikre et virkelig åbent og konkurrencepræget marked for tovbaneanlæg. Som situationen er nu, må små virksomheder på grund af ressourcemangel ofte begrænse sig til deres nationale eller ligefrem lokale marked. Med EF-bestemmelser ville de få mulighed for at virke på hele EF-markedet på lige fod med de 3 - 4 store producenter. Dertil kommer, at en fælles en referenceramme på EF-plan kun kan gavne og styrke EF-industriens konkurrenceevne på de internationale markeder: de nordiske lande uden for EF, Nordamerika, Japan. Endelig vil EF-bestemmelser sikre, at de foranstaltninger, der er truffet af hensyn til de ofte udenlandske brugeres sikkerhed, ikke mindst reglerne for anlæggenes drift, er gennemskuelige og forståelige.

På dette sidste punkt må det understreges, at direktivforslaget fastlægger medlemsstaternes forpligtelser i almindelige vendinger, mens valget af detaljerede bestemmelser overlades til dem selv.

Direktivforslagets indhold

21. Ligesom det er tilfældet i de nugældende nationale bestemmelser, betragter også direktivforslaget systemet som en helhed. Dette indebærer, at der skal tages hensyn til det endelige resultat af sammenbygningen af komponenterne, som skal:

- være relevante, dvs. anvendes inden for deres anvendelsesområde;
- være kohærente, dvs. kompatible med deres omgivelser i anlægget;
- være korrekt sammenbyggede som forudsætning for ibrugtagningstilladelse;
- kontrolleres og overvåges, periodisk eller kontinuerligt, under driften.

Dette betyder, at de ansvarlige myndigheder udøver deres kontrol på to niveauer:

- komponentniveauet, hvor de kritiske komponenter skal vurderes med henblik på deres sikkerhed i brug;
- anlægsniveauet, hvor anlægget betragtes som helhed, og hvor kontrollen navnlig skal gøre de muligt at garantere brugernes sikkerhed og respekten for miljøet.

22. Direktivforslaget bygger således på begreber, som er udviklet i forbindelse med den nye metode for direktiver om "markedsføring" og "fri vareomsætning". Det drejer sig om begreber som: væsentlige krav, harmoniserede standarder, sikkerhedsklausul, moduler for overensstemmelsesvurdering, bemyndigede organer osv.

Her drejer det sig dog ikke om et direktiv om fri vareomsætning. Der er først og fremmest tale om et instrument, som skal muliggøre anvendelse af komponenter og anlæg. Denne anvendelse er nøje forbundet med muligheden for at åbne adgangen til at byde på kontrakter, som er underlagt regler, hvis formål er at varetage offentlighedens sikkerhed. Reglernes genstand er komplekse apparater og systemer, som har til formål at yde en offentlig service. Derfor er de ovenfor anførte begreber ikke tilstrækkelige; der må defineres en række nye analoge begreber, som kan gælde for hele systemer og deres drift. Dette gælder for eksempel med hensyn til innovation, verifikation af anlægget, ibrugtagning, kontrol under driften, tilvejebringelse af overensstemmelse, samarbejde mellem bemyndigede organer m.m.

Uden sådanne bestemmelser er der risiko for, at der går meget lang tid, før der reelt bliver åben adgang til at byde på kontrakter, selvom der findes europæiske standarder for komponenterne isoleret betragtet.

23. På baggrund af ovenstående betragtninger er direktivets dispositive del struktureret i seks kapitler:

I. Almindelige bestemmelser

Disse bestemmelser vedrører målsætningerne, anvendelsesområdet og definitionerne, de væsentlige krav samt bestemmelser om udvælgelse af kritiske komponenter.

II. Sikkerhedskomponenter

Her samles bestemmelser om komponenternes anvendelse, navnlig om europæiske specifikationer, inklusive standarder, de bemyndigede organers vurdering af overensstemmelse og deres samarbejde.

III. Anlæg

Dette kapitel er det mest specifikke. Det handler om fordeling roller og rettigheder mellem medlemsstater, ordregivere, producenter og bemyndigede organer. Det indeholder bestemmelser om innovationsproblemet, om verifikation inden ibrugtagning, om drift og om eventuel tilvejebringelse af overensstemmelse for anlæggene.

De øvrige kapitler rummer ingen særlige afvigelser fra eksisterende direktiver:

IV. Bemyndigede organer**V. Udvalg****VI. Afsluttende bestemmelser**

24. Kapitlerne i den dispositive del suppleres af otte bilag, som vedrører:

I. Opbygningen af tovbaneanlæg til offentlig persontransport

II. De væsentlige krav

III. Sikkerhedsanalyse

IV. EF-overensstemmelseserklæring for komponenter

V. Overensstemmelsesvurdering for komponenter med valg af moduler

VI. EF-overensstemmelseserklæring for anlæg

VII. EF-verifikation af anlæg

VIII. Minimumskriterier for bemyndigelse af organer

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om tovbaneanlæg til offentlig persontransport

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artiklerne 57, stk. 2, 66 og 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ,¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ,²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

Tovbaneanlæg til offentlig persontransport konstrueres, opføres, tages i brug og drives med det formål at betjene offentligheden; tovbaneanlæg består i meget vid udstrækning af tovbaner ved feriesteder i bjergene, og de omfatter skinne- eller vejbundne tovbaner, svævebaner, kabinelifte, stolelifte og trækilte;

anlæggenes drift er knyttet til turismen, navnlig i bjergområder; de har stor betydning for de berørte regioners økonomi og betyder mere og mere for staternes handelsbalance; fra et teknisk synspunkt er tovbanesektoren endvidere knyttet til kapitalgodeindustrien og til bygge- og anlægssektoren;

det påhviler medlemsstaterne at forvisse sig om sikkerheden ved tovbaneanlæg til offentlig persontransport under deres opførelse, ved ibrugtagningen og under driften; derudover har de sammen med lokale myndigheder ansvar vedrørende jordejendomsret, arealplanlægning og miljøbeskyttelse; medlemsstaternes nugældende regler udviser betydelige indbyrdes forskelle; de indeholder tekniske fremgangsmåder, som er særegne for den nationale industri, bygger på lokale sædvaner og lokal know-how; de rummer forskrifter om dimensioner og anordninger samt særlige egenskaber; denne situation tvinger tovbaneproducenterne til at omdefinere deres udstyr for hvert marked og hindrer udbud af standardløsninger; dette er til skade for producenternes konkurrenceevne;

---

1) EFT

2) EFT

der bør derfor fastlægges væsentlige krav til tovbaneanlæg og disses komponenter på områderne sikkerhed, sundhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse gældende for hele EF; uden sådanne fælles krav ville gensidig anerkendelse af regler både teknisk og politisk medføre uløselige problemer med hensyn til fortolkning og ansvarsplacering; endvidere kan standardisering alene ikke løse de problemer, der opstår, uden at der først er fastlagt en ramme i form af harmoniserede forskriftsmæssige krav;

som hovedregel påhviler ansvaret for at godkende materiel og anlæg en specialiseret tjenestegren i den nationale administration; i nogle tilfælde kan komponenterne ikke godkendes på forhånd, men først i forbindelse med en bestemt ordre fra en bestemt kunde; endvidere kan den obligatoriske verifikation, inden anlægget tages i brug og åbnes for offentligheden, føre til afvisning af visse komponenter eller visse tekniske løsninger; sådanne eventualiteter medfører øgede omkostninger og forlængede byggeperioder og er overordentlig byrdefulde, især for producenter fra andre lande; også under driften er tovbaneanlæg underkastet streng overvågning fra de offentlige myndigheder; årsagerne til alvorlige ulykker skal søges enten i det egentlige transportsystem, i de faste anlæg, som bærer systemet, eller i den måde systemet drives og vedligeholdes på;

på denne baggrund kan det konstateres, at anlæggenes sikkerhed i lige høj grad hviler på de industrielle leverancer og på den måde, hvorpå disse sammenføjes, monteres og overvåges på strækningen; dette understreger betydningen af at anlægge et helhedssyn på anlægget ved vurderingen af sikkerhedsniveauet og at fastlægge en fælles fremgangsmåde på EF-plan i forbindelse med kvalitetsgaranti; for på denne baggrund at give producenterne mulighed for at overvinde de vanskeligheder, som de i øjeblikket står over for, og for at give brugerne mulighed for at nyde deres fritid og bære sig ad på samme måde, uanset hvilken medlemsstat de har valgt at begive sig til, bør der udvikles et sæt krav og en række procedurer for kontrol og verifikation, som anvendes på ensartet måde overalt i EF;

brugere fra alle EF-lande og fra andre lande skal have garanti for, at sikkerhedsniveauet er tilfredsstillende; dette krav gør det nødvendigt at fastlægge en række procedurer og en række undersøgelses-, kontrol- og verifikationsmetoder; disse metoder indebærer anvendelse af standardiseret teknisk udstyr, som skal indbygges i anlæggene;

ifølge direktiv 85/337/EØF skal miljøvirkningerne af tovbaneanlæg vurderes, hvis sådanne projekter kan få væsentlig indvirkning på miljøet på grund af deres art, dimensioner eller placering;

tovbaneanlæg falder inden for anvendelsesområdet for Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation 3);

ordregiverne skal anføre de tekniske specifikationer i de generelle dokumenter eller i udbudsmaterialet i forbindelse med de enkelte kontrakter; de tekniske specifikationer skal fastlægges ved henvisning til europæiske specifikationer, når sådanne findes; en europæisk specifikation er en fælles teknisk specifikation, en europæisk teknisk godkendelse eller en national standard til gennemførelse af en europæisk standard;

en harmoniseret europæisk standard udarbejdes af en europæisk standardiseringsorganisation, CEN, CENELEC eller ETSI, på baggrund af et mandat fra Kommissionen, og der offentliggøres henvisninger til sådanne standarder i De Europæiske Fællesskabers Tidende;

findes der ikke europæiske specifikationer, skal de tekniske specifikationer så vidt muligt fastlægges ved henvisning til andre standarder, der anvendes i Fællesskabet; ordregiverne kan fastlægge de supplerende specifikationer, der er nødvendige for at udbygge de europæiske specifikationer eller de andre standarder; disse bestemmelser skal under alle omstændigheder gøre det muligt at sikre opfyldelsen af de på fællesskabsplan harmoniserede krav, som tovbaneanlæg til offentlig persontransport skal opfylde;

EF har interesse i, at der findes et internationalt harmoniseringssystem, som er i stand til at frembringe standarder, der faktisk bruges af deltagerne i den internationale handel, og som lever op til EF-politikens krav; de europæiske standardiseringsorganisationer bør derfor videreføre deres samarbejde med de internationale standardiseringsorganisationer;

i de generelle dokumenter eller i udbudsmaterialet i forbindelse med de enkelte kontrakter anfører ordregiverne de kontrol- og verifikationsprocedurer, som komponenterne og anlæggene vil blive underkastet; disse procedurer, skal, navnlig for komponenternes vedkommende, ligge inden for rammerne af Rådets resolution 90/C 10 af 21. december 1989 om en global metode for overensstemmelsesvurdering 4) begrebet komponent omfatter materielle genstande, men også immaterielle genstande, som f.eks. programmel; procedurerne for vurdering af komponenternes overensstemmelse skal bygge på de moduler, som er fastlagt i Rådets afgørelse 90/683/EØF af 13. december 1990 5) for så vidt angår de sikkerhedsmæssigt afgørende komponenter bør der fastlægges principper og betingelser for anvendelse af kvalitetssikring i konstruktionsfasen; denne forholdsregel er nødvendig for at begunstige den almindelige udbredelse af kvalitetssikringssystemet i virksomhederne;

---

3) EFT L 297 af 29. oktober 1990.

4) EFT C 10 af 16. januar 1990.

5) EFT L 380 af 31. december 1990.

det bør registreres, hvilke komponenter der er afgørende for et anlægs sikkerhed; dette gøres ved at underkaste projektet en metodisk sikkerhedsanalyse;

de specifikationer, som fabrikanterne skal overholde i henhold til kontrakterne, fastlægger ordregiverne i udbudsmaterialet; de fastlægges navnlig for komponenterne og under henvisning til europæiske specifikationer; når det er tilfældet, skal komponenternes overensstemmelse hovedsagelig vurderes med henblik på deres anvendelsesområde og ikke kun med henblik på deres frie omsætning på EF-markedet;

derfor er det ikke nødvendigt, at fabrikanten EF-mærker de komponenter, som er omfattet af dette direktiv; det er tilstrækkeligt, at fabrikanten afgiver en overensstemmelseserklæring på grundlag af en vurdering af overensstemmelsen, der er gennemført efter de af direktivet foreskrevne procedurer; dette berører ikke fabrikanternes forpligtelse til at EF-mærke visse komponenter for at attestere deres overensstemmelse med andre relevante EF-bestemmelser;

medlemsstaternes ansvar for sikkerhed, sundhed og andre aspekter af de væsentlige krav skal anerkendes gennem en beskyttelsesklause, hvori der er fastsat hensigtsmæssige EF-procedurer;

det er nødvendigt at have en procedure for verifikation af anlæggene før ibrugtagning; denne verifikation bør give de ansvarlige myndigheder mulighed for at forvise sig om, at de opnåede resultater i hver af faserne konstruktion, opførelse og ibrugtagning er i overensstemmelse med gældende bestemmelser; den bør endvidere give producenterne sikkerhed for ligebehandling i alle lande; derfor må der laves et modul med principper og betingelser for EF-verifikation af anlæggene;

innovationer inden for tovbaneanlæg kan kun afprøves i fuld størrelse ved opførelse af et rigtigt anlæg; derfor må der tilvejebringes en procedure, som åbner mulighed for acceptable afvigelser, idet det samtidig sikres, at de væsentlige krav overholdes;

eksisterende anlæg skal ikke nødvendigvis alle bringes i overensstemmelse med bestemmelserne for nye anlæg; dette kan dog vise sig nødvendigt, når der er konstateret et tilfælde af åbenlyst manglende sikkerhed;

de bemyndigede organer med ansvar for overensstemmelsesvurdering, det være sig af komponenterne eller anlæggene, må samordne deres afgørelser så nøje som muligt, navnlig når der ikke findes europæiske specifikationer, og Kommissionen må tilse, at dette sker;

en tilfredsstillende gennemførelse af de væsentlige krav, navnlig med hensyn til det samlede anlægs sikkerhed og den proceduremæssige samordning, forudsætter, at der nedsættes et særligt udvalg

-

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I: ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører tovbaneanlæg til offentlig persontransport.
2. Ved tovbaneanlæg til offentlig persontransport forstås i direktivet udstyrsgoder, der består af flere komponenter, og som er konstrueret, fremstillet, monteret og taget i brug med det formål at drive offentlig persontransport.

Med sådanne anlæg, opført i terrænet, transporteres personer enten i køretøjer eller ved hjælp af trækanordninger, som er ophængt i og/eller trækkes af tove langs transportstrækningen.

3. De berørte anlæg omfatter følgende transportmidler:
  - a) **Skinne- eller vejbundne tovbaner** kører på hjul på skinner eller vejbane.
  - b) **Svævebaner** har normalt dobbelt tov, hvilket vil sige, at de to kabiner er ophængt i et eller flere bæretove og trækkes af et eller flere træktove.
  - c) **Kabinelifte** har normalt enkelt tov, hvilket vil sige, at et tov eller en tovgruppe både bærer og trækker kabinerne. Kabinerne bevæger sig kontinuert i én retning.
  - d) **Stolelifte** har normalt fast ophængningsmekanisme.
  - e) **Træklifte** er normalt det udstyr skisportssteder begynder med.
4. Direktivet omfatter både anlæg og komponenter; det indeholder de nødvendige og tilstrækkelige harmoniseringsbestemmelser, som skal sikre, at de væsentlige krav, jf. artikel 3, som anlæggene og komponenterne er berørt af, overholdes.
5. I direktivet forstås ved:
  - et **anlæg**: det samlede system, således som det er opført i terrænet, bestående af følgende delsystemer, som er nærmere beskrevet i bilag I:
    - infrastruktur
    - elektriske installationer og telekommunikation
    - mekaniske installationer
    - køretøjer
    - publikumsrettet udstyr
    - drift;

- en **komponent**: enhver enkeltdel, gruppe af dele, underenhed eller komplet enhed, som indgår i de delsystemer, der tilsammen udgør anlægget som anført i bilag I;
- en **sikkerhedskomponent**: en komponent i anlægget, hvis svigt indebærer en risiko for personers sikkerhed, hvad enten der er tale om passagerer, medarbejdere eller tredjepersoner.

Artikel 2

Direktivet finder anvendelse i det omfang, det ikke strider mod relevante bestemmelser i andre EF-direktiver, navnlig hvor det drejer sig om europæiske specifikationer for komponenter, bortset fra tilfælde - og her drejer det sig navnlig om sikkerhedskomponenter - hvor opfyldelsen af dette direktivs væsentlige krav gør det nødvendigt at benytte europæiske specifikationer, som er specielt udformet med henblik herpå.

Artikel 3

1. Anlæg og komponenter, der er omfattet af direktivet, skal opfylde de væsentlige krav i bilag II.
2. Om en komponent opfylder de relevante væsentlige krav fastslås på grundlag af de relevante europæiske specifikationer, når sådanne findes.
3. I De Europæiske Fællesskabers Tidende offentliggøres der henvisninger til de europæiske specifikationer; disse er enten fælles tekniske specifikationer, europæiske tekniske godkendelser, jf. direktiv 90/531/EØF, eller nationale standarder, hvortil harmoniserede europæiske standarder er blevet omsat.

Medlemsstaterne offentliggør henvisninger til de nationale standarder, hvortil harmoniserede standarder er blevet omsat.

4. Foreligger der ikke europæiske specifikationer, tilsender medlemsstaterne de andre medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de dele af tekniske forskrifter, standarder og tekniske specifikationer, som er i anvendelse, og som har betydning for anvendelsen af de væsentlige krav, jf. dog artikel 17.
5. Supplerende tekniske specifikationer, som er nødvendige ud over de europæiske specifikationer eller andre standarder, må ikke sætte opfyldelsen af de væsentlige krav på spil.

6. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de i stk. 2 omhandlede europæiske specifikationer ikke fuldstændig opfylder de relevante væsentlige krav, jf. artikel 3, indbringer Kommissionen eller medlemsstaten sagen for det i artikel 18 omhandlede udvalg og redegør for årsagerne hertil. Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

På baggrund af udvalgets udtalelse og, hvis der er tale om harmoniserede standarder, efter høring af det udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF, underretter Kommissionen medlemsstaterne om, hvorvidt det er nødvendigt at trække den i stk. 3 omhandlede offentliggørelse af de pågældende europæiske specifikationer tilbage. //

Artikel 4

1. Anlæggene underkastes en sikkerhedsanalyse med det formål at sikre, at det projekterede anlæg, som det er placeret i omgivelserne, udformes og konstrueres på en sådan måde, at der opnås tilfredsstillende sikkerhedsforhold under de mest ugunstige omstændigheder.
2. Sikkerhedsanalysen giver mulighed for at identificere anlæggets sikkerhedskomponenter, for hvilke bestemmelserne i kapitel II gælder.

KAPITEL II: SIKKERHEDSKOMPONENTER

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger til sikring af, at de af dette direktiv omfattede sikkerhedskomponenter:

- kun markedsføres, hvis de gør det muligt at opføre anlæg, som opfylder de væsentlige krav, jf. artikel 3
- benyttes inden for deres anvendelsesområde og efter deres bestemmelse og monteres og vedligeholdes hensigtsmæssigt.

Artikel 6

Medlemsstaterne må ikke på grundlag af dette direktiv forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af sikkerhedskomponenter med henblik på anvendelse i et anlæg, når komponenterne opfylder direktivets bestemmelser.

Artikel 7

1. Sikkerhedskomponenter, som omhandlet i artikel 4, for hvilke der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring efter modellen i bilag IV, anser medlemsstaterne for at opfylde alle de bestemmelser i direktivet, der gælder for dem.
2. EF-overensstemmelseserklæring udfærdiges af fabrikanten eller dennes i EF etablerede repræsentant på grundlag af modulerne i afgørelse 90/683/EØF, som anført i bilag V.
3. Overensstemmelsesvurdering af en komponent gennemføres på anmodning af fabrikanten eller dennes i EF etablerede repræsentant af det i artikel 16 omhandlede bemyndigede organ, som han har udpeget hertil.
4. Når sikkerhedskomponenterne er omfattet af andre fællesskabsdirektiver, der vedrører andre aspekter, angives det på EF-overensstemmelseserklæringen, at komponenterne ligeledes opfylder kravene i disse andre direktiver.
5. Når hverken fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant har opfyldt de i overstående stykker nævnte forpligtelser, påhviler disse forpligtelser enhver, som markedsfører komponenten. De samme forpligtelser påhviler den, som samler komponenter eller dele af komponenter af forskellig oprindelse, eller som fremstiller komponenter til eget brug.

6. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 8 gælder følgende:

- a) Konstaterer en medlemsstat, at en EF-overensstemmelseserklæring er udfærdiget uretmæssigt, har fabrikanten eller dennes i EF etablerede repræsentant pligt til at bringe komponenten i overensstemmelse og bringe overtrædelsen til ophør på betingelser, som den pågældende medlemsstat fastsætter.
- b) Bringes komponenten ikke i overensstemmelse, skal medlemsstaten træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at komponenten markedsføres, eller sikre, at den trækkes tilbage fra markedet efter de procedurer, der er fastlagt i artikel 8.

Artikel 8

1. Såfremt en medlemsstat konstaterer en risiko for, at en markedsført komponent, for hvilken den i artikel 7, stk. 1, omhandlede EF-overensstemmelseserklæring foreligger, og som anvendes efter sin bestemmelse, sætter opfyldelsen af de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav på spil, træffer den alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse komponentens anvendelsesområde eller forbyde, at den anvendes overhovedet.

Den pågældende medlemsstat underretter straks Kommissionen om de truffne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder navnlig om afvigelsen skyldes:

- a) at de væsentlige krav ikke er overholdt;
  - b) at de i artikel 3, stk. 2-4, omhandlede europæiske specifikationer er anvendt forkert i tilfælde, hvor de hævdes anvendt;
  - c) at de i artikel 3, stk. 2-4, omhandlede europæiske specifikationer er utilstrækkelige.
2. Kommissionen holder hurtigst muligt samråd med de berørte parter. Hvis Kommissionen efter dette samråd konstaterer, at foranstaltningen er berettiget, giver den straks den medlemsstat, der har taget initiativet, og de øvrige medlemsstater underretning herom. Konstaterer Kommissionen efter samrådet, at foranstaltningen er uberettiget, giver den straks den medlemsstat, der har taget initiativet, og fabrikanten eller dennes i EF etablerede repræsentant underretning herom. Hvis den i stk. 1 omhandlede beslutning er motiveret med en mangel ved de i artikel 3, stk. 2-4, omhandlede europæiske specifikationer, benyttes den fremgangsmåde, der er fastlagt i artikel 3, stk. 6.

3. Når en komponent, for hvilken den i artikel 7, stk.1, omhandlede EF-overensstemmelseserklæring foreligger, viser sig at være afvigende, træffer den kompetente medlemsstat passende foranstaltninger over for den, der har udstedt erklæringen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.
4. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne holdes underrettet om denne procedures forløb og resultater.

KAPITEL III: ANLÆG

Artikel 9

Det påhviler hver enkelt medlemsstat at give tilladelse til, at tovbaneanlæg til offentlig persontransport tages i brug inden for dens område.

Med henblik herpå træffer medlemsstaterne alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at de af direktivet omfattede anlæg ikke kan tages i brug, medmindre de er konstrueret, opført og anlagt således, at de relevante væsentlige krav er opfyldt.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne må ikke på grundlag af dette direktiv forbyde, begrænse eller hindre at anlæg, som opfylder direktivets bestemmelser, opføres, tages i brug eller drives på deres område.
2. En medlemsstat kan på sit område fravige stk. 1, hvis et anlæg, selvom det opfylder de væsentlige krav, helt eller delvis udviser nye konstruktions- eller udførelsesmæssige egenskaber, og hvis anlægget i øvrigt svarer til det i artikel 12, stk. 1, omhandlede tilfælde. Muligheden for fravigelse ophører, når betingelserne i samme artikels stk. 3 er opfyldt.

Artikel 11

1. Anlæg, for hvilke der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring efter modellen i bilag VI, ledsaget af det tekniske dossier, jf. stk. 5, anser medlemsstaterne for at opfylde de relevante væsentlige krav, jf. artikel 3.
2. EF-overensstemmelseserklæringen udfærdiges af ordregiveren eller dennes repræsentant på grundlag af den procedure for EF-verifikation, der er anvist i bilag VII.
3. EF-verifikation gennemføres på anmodning af ordregiveren eller dennes repræsentant af det bemyndigede organ, jf. artikel 16, som han har udpeget hertil.

4. Opgaven for det bemyndigede organ, som skal foretage EF-verifikation af et anlæg, begynder med konstruktionsfasen og omfatter hele udførelsesfasen frem til og med godkendelsen forud for ibrugtagning af anlægget.
5. Det bemyndigede organ skal oprette et teknisk dossier, som ledsager overensstemmelseserklæringen. Det tekniske dossier skal indeholde alle nødvendige dokumenter om anlæggets egenskaber og i givet fald al dokumentation for komponenternes overensstemmelse. Det skal endvidere indeholde alle relevante oplysninger om betingelser for og begrænsninger af anvendelsen samt instruktioner om vedligeholdelse, løbende eller periodisk overvågning, regulering og pasning.

Artikel 12

1. Som undtagelse fra artikel 11, stk. 1, kan en medlemsstat tillade ibrugtagning af et anlæg, som helt eller delvis udviser nye konstruktions- eller udførelsesmæssige egenskaber; tilladelsen gives på grundlag af en foreløbig EF-verifikation, som attesterer, at anlægget opfylder de væsentlige krav.
2. Det bemyndigede organ, som har gennemført EF-verifikationen, skal inden for rammerne af den i artikel 17 omhandlede samordning underrette sine partnere om verifikationens udfald og, hvis de anmoder om det, også om, hvordan de nye aspekter ved anlægget har fungeret i praksis.
3. Medlemsstaterne kan kun tillade samme undtagelse for andre anlæg med den samme innovation i en periode på to år, efter at det første anlæg er taget i brug.

Når denne periode er udløbet, skal det bemyndigede organ, som har gennemført den foreløbige EF-verifikation, indlede den i artikel 17 omhandlede samordningsprocedure for at gøre EF-verifikationen endelig, så der kan udstedes en EF-overensstemmelseserklæring.

Artikel 13

1. Finder en medlemsstat, at et anlæg, for hvilket der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring, ikke fuldt ud opfylder de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav, kan den forlange, at der foretages supplerende verifikationer, inden den giver tilladelse til, at anlægget tages i brug på dens område.

2. Medlemsstaten underretter omgående Kommissionen om de forlangte supplerende verifikationer og redegør for grundene til, at de forlanges. Kommissionen indleder straks samordningsproceduren, jf. artikel 17, som eventuelt kan føre til, at de europæiske specifikationer for anlæg, jf. artikel 3, stk.2, bliver ændret.

Artikel 14

Dette direktiv omfatter også større reparationer og ombygninger af eksisterende anlæg.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at anlæg, som direktivet gælder for, ikke kan forblive i drift, medmindre de vedligeholdes forsvarligt og benyttes efter deres bestemmelse under overholdelse af de væsentlige krav, jf. artikel 3.
2. Konstaterer en medlemsstat, at et idriftværende anlæg befinder sig i en tilstand af åbenlyst manglende sikkerhed og udgør en fare for passagerer, medarbejdere eller tredjepersoner, træffer den omgående de fornødne foranstaltninger for at rette op på denne situation.

KAPITEL IV: BEMYNDIGEDE ORGANER

Artikel 16

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der har fået til opgave at gennemføre proceduren for overensstemmelsesvurdering, jf. artikel 7, og verifikationsproceduren, jf. artikel 11, og om hvert enkelt af organernes kompetenceområde.

Kommissionen tildeler dem identifikationsnumre. I De Europæiske Fællesskabers Tidende offentliggør og ajourfører Kommissionen en fortegnelse over organerne og deres identifikationsnumre.
2. Medlemsstaterne skal overholde de i bilag VIII anførte kriterier for bedømmelse af de organer, der skal bemyndiges. Organer, som opfylder bedømmeskriterierne i de relevante harmoniserede standarder i serie EN 45.000, formodes at opfylde ovennævnte kriterier.
3. En medlemsstat, som har bemyndiget et organ, skal trække bemyndigelsen tilbage, hvis den konstaterer, at det ikke længere opfylder kriterierne i bilag VIII.

Artikel 17

1. For at sikre en ensartet anvendelse af direktivet, herunder navnlig bilag V om overensstemmelsesvurdering af komponenter og bilag VII om EF-verifikation af anlæg, påser Kommissionen, at de i artikel 16 omhandlede bemyndigede organers afgørelser samordnes nøje, navnlig når der ikke findes europæiske specifikationer.
2. Samordningsmøder mellem de bemyndigede organer afholdes efter anmodning fra Kommissionen, det i artikel 18 omhandlede udvalg eller på deres eget initiativ. Kommissionen kan anmode den enkelte medlemsstat om at udpege et begrænset antal bemyndigede organer til at deltage i samordningsmøderne.
3. Samordningsmødernes arbejde kan i givet fald føre til, at der udarbejdes europæiske specifikationer, som bl.a. skal anvise alle de operationer, der skal udføres for at konstatere, om komponenter eller anlæg er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

KAPITEL V: UDVALG

Artikel 18

Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Udvalget kan få forelagt ethvert spørgsmål i forbindelse med iværksættelsen og den praktiske gennemførelse af direktivet efter nedennævnte fremgangsmåde.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

KAPITEL VI: AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Enhver afgørelse i medfør af dette direktiv, hvorefter anvendelse af komponenter i et anlæg samt opførelse og ibrugtagning af et anlæg begrænses, skal begrundes nøje. Afgørelsen meddeles den berørte part så hurtigt som muligt med angivelse af de klagemuligheder og -frister, der gælder i den pågældende medlemsstat.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne ændrer deres love og administrative bestemmelser således, at anvendelse af sikkerhedskomponenter og ibrugtagning og drift af anlæg, der er i overensstemmelse med dette direktiv, tillades senest den 31. december 1995.

De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på den 21. dag, efter at det er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I: TOVBANEANLÆG TIL OFFENTLIG PERSONTRANSPORT**OPBYGNING**

- 1 Infrastrukturanlæg**
  - 1.1 Linjeføring, længde- og tværprofil, største hastighed, kapacitet
  - 1.2 Stationer (bygninger, adgangsarealer, garager, værksteder)
  - 1.3 Understøtningskonstruktioner
  - 1.4 Tove
  - 1.5 Fastholdelses-, forankrings- og opspændingsudstyr for tovene
- 2 Strømforsyning og telekommunikation**
  - 2.1 Strømforsyning
  - 2.2 Varetagne funktioner
  - 2.3 Betjenings- og kontrolanordninger
  - 2.4 Telekommunikation
- 3 Mekaniske anordninger**
  - 3.1 Drivsystemer
  - 3.2 Bremseser
  - 3.3 Styreskinner i stationer
  - 3.4 Mekanisk udstyr i stationerne
  - 3.5 Mekanisk udstyr på banen
  - 3.6 Særlige anordninger til redningssvævebaner
- 4 Køretøjer**
  - 4.1 Rullemekanismer
  - 4.2 Tovbefæstelses- og forbindelsesanordninger
  - 4.3 Passagerkabiner
  - 4.4 Forbindelse mellem rullekonsol og passagerkabine
  - 4.5 Bremsesystem
- 5 Publikumsrettet udstyr**
  - 5.1 Adgang og udgang (tælleapparater)
  - 5.2 Billetautomater, information
  - 5.3 Redningsudstyr
  - 5.4 Alarmudstyr
- 6 Drift**
  - 6.1 Personale
  - 6.2 Normal drift
  - 6.3 Drift under særlige omstændigheder
  - 6.4 Episoder og ulykker - redning
  - 6.5 Vedligeholdelse, tilsyn og prøvning

BILAG II: VÆSENTLIGE KRAV

1. Emne

I dette bilag defineres de væsentlige krav, der gælder for konstruktion, opførelse, ibrugtagning og drift af de af direktivet omfattede tovbaneanlæg til offentlig persontransport.

2. Generelle krav

2.1 Personsikkerhed

Passagerers, medarbejderes og tredjepersoners sikkerhed er et helt grundlæggende krav til konstruktion, opførelse og drift af tovbaneanlæg til offentlig persontransport.

2.2 Principper for integreret sikkerhed

Ethvert tovbaneanlæg skal konstrueres, udføres og drives under overholdelse af følgende principper i den angivne rækkefølge:

- Risikoen skal elimineres eller, hvis dette ikke er muligt, reduceres, ved at der træffes sådanne forholdsregler med hensyn til konstruktion og opførelse, at den hindres i at opstå.
- Overfor risici, som ikke kan elimineres ved forholdsregler med hensyn til konstruktion og opførelse skal de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger defineres og indgå i projektet.
- Endelig defineres og bekendtgøres de forsigtighedsregler, som må overholdes for at undgå risici, som ikke har kunnet elimineres fuldstændigt ved hjælp af ovenstående forholdsregler og foranstaltninger.

2.3 Hensyntagen til eksterne faktorer

Konstruktion, udførelse og drift af ethvert tovbaneanlæg skal afpasses efter terrænets art og terrænformerne, efter de risici, som de omgivende naturforhold indebærer, og efter nærhed til andre infrastrukturanlæg, foruden efter anlæggets kategori og type. Er der tale om anlæg, som kan få væsentlige virkninger for følsomme miljøer, f.eks. de særlige beskyttelsesområder, der er udpeget på grundlag af EF-retten, så må der først gives tilladelse, når der er foretaget en vurdering efter VVM-direktivets bestemmelser (85/337/EØF).

2.4 Dimensionering

- 2.4.1 Anlægget og alle dets komponenter skal dimensioneres, konstrueres og udføres, så det med tilstrækkelig sikkerhed kan modstå påvirkninger, der kan forekomme i alle forudsigelige situationer, idet der tages hensyn til ydre påvirkninger, dynamiske kræfter, materialetræthedsfænomener, og under overholdelse af god teknisk praksis, navnlig for så vidt angår materialevalg.
- 2.4.2 Anlægget skal endvidere, uden at der opstår personskader eller materielle skader, kunne modstå gentagne påvirkninger og forudsigelige fænomener, når de opstår, mens anlægget er ude af drift.

2.5 Montering

- 2.5.1 Komponenterne og anlægget skal konstrueres og være udført, således at de kan samles og placeres sikkerhedsmæssigt forsvarligt ved hjælp af egnede håndterings- og løftemetoder.
- 2.5.2 Komponenternes konstruktion eller, hvis dette ikke er muligt, angivelser på selve komponenterne skal sikre mod risici som følge af fejl under montering eller genmontering af dele.

2.6 Anlæggets integritet

- 2.6.1 De komponenter, der spiller en rolle for sikkerheden skal konstrueres, udføres og bruges på en sådan måde, at deres egen funktionelle integritet og/eller anlæggets sikkerhed, som defineret i sikkerhedsanalysen, jf. bilag III, garanteres under alle omstændigheder med en tilstrækkelig margen, således at det er overordentlig usandsynligt, at de svigter.
- 2.6.2 Anlægget skal konstrueres, udføres og drives på en sådan måde, at ethvert svigt i en komponent, som kan tænkes at påvirke sikkerheden, også indirekte, gøres til genstand for et passende teknisk indgreb i tide.
- 2.6.3 De i de foregående to afsnit omhandlede garantier skal være til stede i ethvert tidsrum mellem to planlagte verifikationer af den pågældende komponent.
- 2.6.4 Der skal træffes forholdsregler til sikring af, at en eventuel brand i anlægget eller dets omgivelser ikke sætter personers sikkerhed på spil.
- 2.6.5 Der skal træffes særlige foranstaltninger for at beskytte anlæg og personer mod følgerne af lynnedslag.

- 2.6.6 Anlægget skal konstrueres og udføres således, at indre og ydre støj- og vibrationsgener holdes inden for de foreskrevne grænseværdier.

2.7 Sikkerhedsanordninger

- 2.7.1 Enhver fejl, som opstår i anlægget, og som indebærer en risiko for svigt, der kan skade sikkerheden, skal detekteres og meldes, medmindre det er umuligt. Det samme gælder enhver normalt forudsigelig ydre begivenhed, som kan sætte sikkerheden på spil.
- 2.7.2 Enhver fejlmelding eller sådan detektion af en ydre begivenhed skal behandles af en sikkerhedsanordning, hvis funktion er enten at standse anlægget automatisk inden for en passende tidsfrist eller omgående at advisere anlæggets personale ved hjælp af en passende alarm.
- 2.7.3 Efter en standsning, som er fremkaldt af en sikkerhedsanordning må anlægget ikke kunne sættes i gang igen, uden at der er truffet de foranstaltninger, som situationen kræver.

2.8 Vedligeholdelse

Anlæggene skal konstrueres og udføres således, at vedligeholdelses- og reparationsoperationer og -procedurer kan gennemføres på sikkerhedsmæssigt forsvarlig vis, hvad enten de er normale eller ekstraordinære.

3. Krav til infrastruktur

3.1 Placering, længde- og tværprofil

- 3.1.1 Anlægget skal konstrueres således, at det kan fungere sikkerhedsmæssigt forsvarligt under hensyntagen til terrænforholdene og forholdene i omgivelserne, til de atmosfæriske forhold og vejrforholdene, til hindringer i omgivelserne samt til konstruktioner i nærheden, så anlægget ikke er til gene eller fare for disse; dette krav skal anlægget opfylde under drift og vedligeholdelse samt redning af passagerer.
- 3.1.2 Der skal sikres tilstrækkelig afstand til siden og i lodret plan mellem køretøjer, trækanordninger, spor, tove osv. samt til mulige hindringer under hensyntagen til toves, køretøjers og trækanordningers bevægelser i lodret plan, i længderetningen og sideværts med udgangspunkt i de mest muligt ugunstige driftsforhold.

3.2 Tove og ophængningsmekanismer

- 3.2.1 Alle fornødne forholdsregler skal træffes for at eliminere risikoen for tovbrud, for at sikre, at tovene kan holde til de mest ekstreme belastninger, og at de hviler sikkert på deres bærepunkter, for at muliggøre overvågning af dem og for at hindre, at de afspores.
- 3.2.2 Hvis ikke enhver risiko for afsporing af træktovet kan elimineres, skal der træffes foranstaltninger, som sikrer, at tovene kan bjærges og anlægget standses uden personskaade.

3.3 Stationer og understøtningskonstruktioner

- 3.3.1 Stationerne og understøtningskonstruktionerne skal projekteres, opføres og udstyres således, at de er stabile. De skal muliggøre sikker styring af tove og køretøjer, og de skal kunne vedligeholdes på sikkerhedsmæssigt forsvarlig måde, uanset hvilke driftsbetingelser der kan opstå.
- 3.3.2 Stationerne skal være indrettet på en sådan måde, at trafikken kan forløbe sikkert. Køretøjernes og trækanordningernes bevægelser skal kunne forløbe uden risiko for personer.

4. Krav vedrørende mekaniske og elektriske anlæg samt telekommunikation

4.1 Mekaniske anlæg

4.1.1 *Drivsystemer*

Et tovbaneanlæg drives af en motor og en mekanisme, hvis ydeevne og muligheder er afpasset efter de forskellige driftshastigheder og -former.

4.1.2 *Nøddrivsystem*

Anlægget skal være udstyret med et nøddrivsystem, hvis energikilde er uafhængig af hovedmotorens. En sådan anordning er dog ikke obligatorisk, hvis dette er anført i sikkerhedsanalysen, hvad der normalt er tilfældet for trækklifte.

4.1.3 *Bremser*

- 4.1.3.1 Anlægget skal kunne standses, når som helst det måtte være nødvendigt, og under de mest ugunstige belastningsforhold; friktionen mellem skive og tov skal være garanteret under driften. Bremselængden skal være så kort som hensynet til anlæggets sikkerhed tilsiger.

- 4.1.3.2 Hastighedsreduktionen skal ligge inden for et interval, som fastsættes, under hensyntagen personers sikkerhed og komfort, og til at køretøjer, tove og øvrige anlægsdele skal reagere forsvarligt.
- 4.1.3.3 Alle anlæg undtagen trækliste skal være udstyret med to eller flere bremsesystemer, som hver for sig kan bringe anlægget til standsning, og som er således samordnet, at et andet bremsesystem automatisk træder i funktion, når det idriftværendes effektivitet bliver utilstrækkelig. Det sidste bremsesystem skal virke direkte på drivskiven.
- 4.1.3.4 Anlægget skal være udstyret med en effektiv standsnings- og blokeringsanordning, som forhindrer enhver fornyet igangsætning i utide.

4.2 Betjeningsudstyr

Betjeningsudstyret skal være konstrueret og udført på en sådan måde, at det er sikkert og pålideligt, og så det kan modstå normale driftspåvirkninger og ydre påvirkninger, f.eks. fugt, temperatur og elektronisk interferens, uden at fremkalde farlige situationer, selv i tilfælde af manøvrefejler.

4.3 Kommunikationsudstyr

Anlæggets personale skal til stadighed kunne stå i forbindelse indbyrdes ved hjælp af passende kommunikationsudstyr.

5 Køretøjer

- 5.1 Køretøjerne skal være konstrueret og udført på en sådan måde, at ingen kan falde ud af dem eller komme i fare under forudsigelige anvendelsesforhold.

- 5.2 Køretøjernes ophængningsmekanismer skal være dimensioneret og udført, så de ikke beskadiger tovet og ikke glider, selv under de mest ugunstige forhold.
- 5.3 Dørene til lukkede køretøjer (kurve, kabiner, vogne) skal kunne være lukkede og låste under transporten. Køretøjernes gulv og vægge skal være konstrueret og udført, så de under alle omstændigheder kan modstå påvirkninger fra passagererne.
- 5.4 Køretøjernes største højde over terræn skal være fastlagt under hensyn til anlæggets art, køretøjstypen og redningsmetoderne.
- 5.5 Køretøjernes eller trækanordningernes maksimale hastighed, den mindste afstand mellem dem og deres ydeevne med hensyn til acceleration og opbremsning skal vælges, så der er taget hensyn til personers sikkerhed og transportanlæggets funktion.
- 5.6 Hvis sikkerheden kræver, at der er en medarbejder til stede i køretøjet under driften, skal dette være udstyret således, at medarbejderen kan varetage sin opgave.
- 5.7 Køretøjerne og navnlig deres ophængningsmekanisme skal være konstrueret og indrettet på en sådan måde, at medarbejdere kan udføre deres opgaver under overholdelse af gældende regler og forskrifter uden fare for deres sikkerhed.
- 5.8 Er køretøjerne udstyret med en ophængningsmekanisme, som kan frakobles, skal alle fornødne forholdsregler træffes, således at det uden overlast for passagererne er muligt straks fra starten at standse et køretøj, som ikke er korrekt tilkoblet, og ved ankomsten at standse et køretøj som ikke er blevet frakoblet.

6. Publikumsrettet udstyr

- 6.1 Stationernes adgangsarealer, cirkulationsarealer, parkeringsarealer samt på- og afstigningsarealer for passagererne skal tilrettelægges således, at sikkerheden ikke sættes på spil for personer, herunder eventuelt gangbesværede.
- 6.2 På- og afstigningsperroner samt parkeringsarealer skal afskærms, hvis der er risiko for fald.
- 6.3 Publikumsrettet udstyr, som f.eks. anlæggenes ind- og udgange, tælleapparater, billetekspeditioner osv. skal udformes, så personers sikkerhed ikke sættes på spil. De skal endvidere udformes, så de letter børns adgang.

7. Drift

7.1 Sikkerhed under driften

- 7.1.1 Alle fornødne foranstaltninger skal træffes for at sikre, for det første at anlægget anvendes efter sit formål og i overensstemmelse med de tekniske specifikationer og de fastlagte anvendelsesvilkår, og for det andet at forskrifterne vedrørende vedligeholdelse, overvågning og løbende eller periodisk kontrol, regulering, pasning, sikkerhed og anvendelse overholdes.
- 7.1.2 Betjeningen af anlægget skal betros til personer med anerkendte kvalifikationer, og de materielle forudsætninger for, at de kan udføre deres funktioner under tilfredsstillende vilkår, skal være til stede.
- 7.1.3 Alle dele af anlægget, herunder navnlig de dele, som publikum har adgang til, skal holdes i en sådan stand, at de ikke indebærer nogen særlig fare for personer.

7.2 Sikkerhed ved standsning af anlægget

- 7.2.1 Der skal træffes forholdsregler, som sikrer, at passagerer, i tilfælde af at anlægget standses og der ikke er mulighed for hurtigt at sætte det i gang igen, kan blive bragt til et sikkert sted inden for en rimelig tidsfrist under hensyn til anlæggets type og dets omgivelser, uanset hvor de er blevet blokeret og uden at deres eller hjælpepersonalets sikkerhed sættes på spil.
- 7.2.2 I et sådant tilfælde skal der i første række sigtes mod, at få bragt køretøjerne tilbage til en station på måder, som er fastlagt på forhånd, og idet sikkerheden garanteres ved passende forholdsregler.

Der skal være fastlagte procedurer for hurtigt at informere passagererne om situationen.

- 7.2.3 Der skal tilvejebringes en evakueringsplan. Denne plan skal følges, hvis passagererne er nødt til at forlade køretøjerne på strækningen. Evakueringen skal foretages med de nødvendige midler under hensyntagen til anlæggets egenskaber og dets omgivelser. Disse midler skal kunne tilvejebringes hurtigst muligt under anlæggets drift. De skal gøre det muligt at varetage passagerernes sikkerhed, også hvor der måtte være tale om passagerer, som ikke selv kan deltage aktivt.

7.3 Andre særlige sikkerhedsforanstaltninger

7.3.1 Betjeningsposter og arbejdspladser

Mobile elementer, der normalt er tilgængelige på stationerne, skal konstrueres, udføres og anvendes således, at risiko undgås, og hvis dette ikke er muligt, skal de udstyres med beskyttelsesanordninger, som forebygger enhver kontakt, der kan medføre ulykker. Disse anordninger må ikke være lette at fjerne eller gøre ineffektive.

7.3.2 Risiko for fald

Steder og områder, hvor der arbejdes, eller hvorfra der kan gribes ind i driften, også hvis det kun sker lejlighedsvis, samt adgangsveje til sådanne steder og områder skal udformes og indrettes på en sådan måde, at personer, der skal arbejde eller færdes på sådanne steder eller områder, ikke kan falde ned. Hvis denne indretning ikke er tilstrækkelig, skal arbejdsstederne desuden udstyres med fastgørelsespunkter for udstyr til beskyttelse af enkeltpersoner mod fald.

BILAG III: SIKKERHEDSANALYSE

Alle tovbaneanlæg til offentlig persontransport skal gøres til genstand for en sikkerhedsanalyse for hver påtænkt driftsform; analysen skal gennemføres efter en anerkendt metode under hensyntagen til teknikens udviklingsstade på dette område og til anlæggets kompleksitet. Dens formål er at sikre, at det projekterede anlæg, som det er placeret i omgivelserne, udformes og konstrueres på en sådan måde, at der opnås tilfredsstillende sikkerhedsforhold under de mest ugunstige omstændigheder.

Analysen gælder navnlig sikkerhedsanordningerne og de systemer, som de sætter i gang; disse skal enten være fejlsikre eller således konstrueret, at sandsynligheden for svigt kan bedømmes eller, hvis dette ikke er muligt, at deres pålidelighedsniveau kan vurderes. Fejlsikkerhed indebærer, at en mangel eller et svigt af enhver tænkelig art i et hvilket som helst kredsløb eller element i anordningen ikke medfører noget, der betyder at systemets sikkerhed ikke opretholdes.

På grundlag af sikkerhedsanalysen opstilles der en fortegnelse over risici og en liste over de i artikel 4 omhandlede anlægskomponenter, hvis svigt udgør en risiko for personsikkerheden. Denne analyse skal vedlægges tilbudsmaterialet.

BILAG IV: KOMPONENTER
EF-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING

Når det skal dokumenteres, at de i direktivets artikel 4, stk. 2, omhandlede komponenter opfylder de væsentlige krav, der er omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, er defineret i bilag II og gælder for for komponenterne, skal modellen i dette bilag følges.

EF-overensstemmelseserklæringen og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives. Erklæringen skal affattes på samme sprog som instruktionsbogen.

Erklæringen skal indeholde følgende elementer:

- henvisninger til direktivet;
- fabrikantens eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentants navn, firmanavn og fulde adresse. Er der tale om en repræsentant, anføres fabrikantens eller producentens firmanavn også;
- beskrivelse af komponenten (mærke, type osv.);
- angivelse af, hvilken procedure der er fulgt med henblik på erklæring af overensstemmelse (artikel 7);
- alle relevante beskrivelser vedrørende komponenten, herunder navnlig anvendelsesbetingelserne;
- navn og adresse på det eller de bemyndigede organer, som har været impliceret i den procedure, der er blevet fulgt for at konstatere overensstemmelsen, samt undersøgelsescertifikatets dato og, i givet fald, varigheden af og betingelserne for certifikatets gyldighed;
- i givet fald henvisning til de europæiske specifikationer;
- identifikation af underskriveren, der har fået fuldmagt til at forpligte fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

<p style="text-align: center;">BILAG V: KOMPONENTER</p> <p style="text-align: center;">OVERENSSTEMMELSESVURDERING</p>
---

1. Anvendelsesområde

Til verifikationen af, at de i direktivets artikel 4 omhandlede komponenter opfylder de væsentlige krav, der er omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, er defineret i bilag II og gælder for for komponenterne, anvendes bestemmelserne i dette bilag. Bilaget vedrører et bemyndiget organs/bemyndigede organers vurdering af, om en komponent isoleret set opfylder de tekniske specifikationer, som den skal opfylde.

2. Procedurernes indhold

Til vurderingsprocedurerne i konstruktionsfasen og produktionsfasen benytter de bemyndigede organer de moduler, der er defineret i Rådets afgørelse 90/683/EØF af 13. december 1990¹⁾, således som anført i nedenstående oversigt.

De løsninger, der er anført i oversigten, betragtes som ligeværdige og kan benyttes frit efter fabrikantens valg.

---

1) EFT L 380 af 31.12.1990.

**OVERENSSTEMMELSESVURDERING AF
DE I ARTIKEL 4 OMHANDLEDE KOMPONENTER**

KONSTRUKTION	FREMSTILLING
(1) EF-typeafprøvning Modul B	(1a) Kvalitetssikring af produktionen Modul D (1b) Produktverifikation Modul F
(2) Fuld kvalitetssikring Modul H	(2) Fuld kvalitetssikring Modul H*
(3) Enhedsverifikation Modul G	(3) Enhedsverifikation Modul G

* Modul H benyttes med de anførte supplerende krav, indtil der eventuelt fremkommer særlige supplementer for kabelanlæg til de relevante standarder i EN 29 000-serien.

MODUL B: EF-TYPEAFPRØVNING

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, opfylder de relevante krav i direktivet.
2. Anmodning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

Anmodningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis anmodningen indgives af denne;
- en skriftlig erklæring om at samme anmodning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer;
- den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

Ansøgeren stiller en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes "type"^{*)}, til rådighed for det bemyndigede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere prøveeksemplarer, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere komponentens overensstemmelse med direktivets krav. I det omfang, det er nødvendigt for vurderingen, skal den omfatte komponentens konstruktion, fremstilling og funktion^{**)}.

---

*) En type kan omfatte flere forskellige komponentvarianter, når blot forskellene mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet eller de øvrige krav til komponentens kvalitet.

**) I det omfang, det er nødvendigt for vurderingen, skal den indeholde:

- en almindelig beskrivelse af typen;
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb m.v.;
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt af komponentens funktion;
- en liste over de europæiske specifikationer, der er nævnt i artikel 3, og som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artikel 3 nævnte europæiske specifikationer ikke er anvendt.
- resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser m.v.;
- prøverapporter.

4. Det bemyndigede organ:

- 4.1 undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de europæiske specifikationer, jf. artikel 3, samt hvilke elementer der er konstrueret, uden at de relevante bestemmelser i disse europæiske specifikationer er blevet anvendt;
- 4.2 gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante europæiske specifikationer rent faktisk er blevet anvendt i de tilfælde;
- 4.3 aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.

5. Konstateres det, at typen opfylder direktivets bestemmelser, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed, gyldighedsperioden samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

Afslår det bemyndigede organ at udstede en typeafprøvningsattest til fabrikanten, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil.

Der fastlægges en klageprocedure.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvingen, om enhver ændring af den godkendte komponent; komponenten skal godkendes påny, hvis sådanne ændringer kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af komponenten. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte EF-typeafprøvningsattester og tillægsgodkendelser.
8. De øvrige bemyndigede organer kan indhente kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.

9. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i mindst ti år efter, at den sidste komponent er fremstillet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som markedsfører komponenten i EF.

MODUL D: KVALITETSSIKRING AF PRODUKTIONEN

||

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende komponenter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem for produktion, gennemføre inspektion og prøvninger af de færdige komponenter som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede overvågning.

3. Kvalitetsstyringssystem

- 3.1 Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet for de pågældende komponenter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger der er relevante for den planlagte komponentkategori;
- dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet;
- i givet fald den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2 Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at komponenterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten samt med de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til komponenternes kvalitet;
- fremstillingsprocesser, teknikker vedrørende kvalitetskontrol og kvalitetssikring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt;

- undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed hvormed dette sker;
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m.v;
- overvågningsmidler, som gør det muligt at kontrollere, at den krævede komponentkvalitet opnås, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.

3.3 Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetsstyringssystemerne anvender den harmoniserede standard på området.*)

Auditholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende komponentteknologi. Vurderingsprocessen skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

3.4 Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetsstyringssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

---

*) Denne harmoniserede standard er EN 29 002, eventuelt suppleret med henblik på at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

4. Overvågning på det bemyndigede organs ansvar

4.1 Formålet med overvågningen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

4.2 Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, inpektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet,
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer m.v.

4.3 Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske auditbesøg for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en auditrapport til fabrikanten.

4.4 Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer hensigtsmæssigt. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. I mindst ti år efter, at den sidste komponent er fremstillet, skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation,
- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede ændringer,
- de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.

MODUL F: PRODUKTVERIFIKATION

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant kontrollerer og attesterer, at de komponenter, som bestemmelserne i punkt 3 er blevet anvendt på, er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i direktivet.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at komponenterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med de relevante krav i direktivet. Fabrikanten udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
- 3.a Det bemyndigede organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at komponenterne er i overensstemmelse med direktivets krav; dette kan efter fabrikantens valg enten foregå ved kontrol og prøvning af hvert enkelt komponent som beskrevet i punkt 4, eller ved kontrol og prøvning af komponenterne på statistisk grundlag som beskrevet i punkt 5.
- 3.b Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år efter, at den sidste komponent er fremstillet.
4. Verifikation ved kontrol og prøvning af hver enkelt komponent
  - 4.1 Alle komponenter undersøges enkeltvis, og der foretages de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante europæiske specifikation(er), jf. artikel 3, for at verificere, at komponenterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med de relevante krav i direktivet.
  - 4.2 Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationssymbol på hver godkendt komponent og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
  - 4.3 Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise de overensstemmelsesattester, der er udstedt af det bemyndigede organ.

5. Statistisk verifikation

5.1 Fabrikanten fremlægger komponenterne i form af homogene partier og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fremstillingsprocessen garanterer, at hvert parti er homogent.

5.2 Alle komponenter skal foreligge til verifikation i form af homogene partier. Der udtages en tilfældig stikprøve af hvert parti. Komponenterne i stikprøven undersøges enkeltvis, og der foretages de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante europæiske specifikation(er), jf. artikel 3, for at verificere, at produkterne er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet, og for at fastslå om partiet skal godkendes eller kasseres.

5.3 Der anvendes følgende elementer under den statistiske procedure:

De relevante elementer specificeres i de europæiske specifikationer, f.eks. den statistiske metode, der skal anvendes, prøveudtagningsplanen og dennes operationelle karakteristika osv.

5.4 For så vidt angår godkendte partier skal det bemyndigede organ anbringe eller lade anbringe sit identifikationsmærke på hver enkelt komponent og udstede en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de foretagne prøvninger. Alle komponenter i partiet kan indgå i tilbudsgivning undtagen de komponenter fra prøven, som ikke opfylder overensstemmelseskravene.

Kasseres et parti, træffer det bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger til at forhindre, at det pågældende parti indgår i tilbudsgivning. Hvis der ofte må kasseres partier, kan det bemyndigede organ stille den statistiske verifikation i bero.

Fabrikanten kan under fremstillingsprocessen på det bemyndigede organs ansvar anbringe dettes identifikationsmærke på komponenten.

5.5 Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.

MODUL G: EF-ENHEDSVERIFIKATION

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten garanterer og erklærer, at komponent, for hvilket der er udstedt den i punkt 2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Fabrikanten udsteder en overensstemmelseserklæring.
2. Det bemyndigede organ undersøger og godkender komponenten og gennemfører de fornødne prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante europæiske specifikation(er), jf. artikel 3, for at verificere, at den er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet.

Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationssymbol på den godkendte komponent og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere komponentens overensstemmelse med direktivets krav og at forstå dens konstruktion, fremstilling og funktion.

Den tekniske dokumentation skal indeholde følgende oplysninger, for så vidt de er relevante for vurderingen:

- en almindelig beskrivelse af typen eller enkeltkomponenten;
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb m.v.;
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt af komponentens funktion;
- en liste over de anvendte europæiske specifikationer, jf. artikel 3;
- resultater af konstruktionsberegninger og undersøgelser m.v.;
- prøverapporter.

MODUL H: FULD KVALITETSSIKRING

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved fabrikanten, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende komponenter opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetsstyringssystem for konstruktion og fremstilling samt endelig komponentkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3 Kvalitetsstyringssystem

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af sit kvalitetsstyringssystem til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger der er relevante for den planlagte komponentkategori;
- dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet;

- 3.2 Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at komponenterne opfylder de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktionens og komponenternes kvalitet;
- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder europæiske specifikationer, der vil blive anvendt;
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af komponenterne, for så vidt angår den pågældende kategori af komponenter;

- de tilsvarende teknikker for fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt;
- kontrol og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed hvormed dette sker;
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m.v.;
- midler til verifikation af, at den tilsigtede konstruktions- og komponentkvalitet opnås, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.

3.3 Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetsstyringssystemerne anvender den relevante harmoniserede standard ^{*)}

Auditholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende teknologi. Vurderingsprocessen skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

3.4 Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

---

^{*)} Denne harmoniserede standard er EN 29 001, eventuelt suppleret med henblik på at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

4. EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1 Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
- 4.2 Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere konstruktions-, produktions-, kontrol- og prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet,
  - kvalitetsregistre i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet herunder resultater af analyser, beregninger, prøvninger m.v.
  - kvalitetsregistre i henhold til produktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet, herunder kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer m.v.
- 4.3 Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske audit for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en auditrapport til fabrikanten.
- 4.4 Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt foretage eller lade foretage prøvninger for at verificere, at kvalitetsstyringssystemet fungerer tilfredsstillende. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. I mindst ti år efter, at den sidste komponent er fremstillet, skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation,
  - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede ændringer,
  - de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer.

7. Supplerende krav *)

Konstruktionsprøvning

7.1 Fabrikanten indgiver anmodning om afprøvning af konstruktionen til et bemyndiget organ.

7.2 Anmodningen skal gøre det muligt at forstå komponentens konstruktion, fremstilling og funktion samt gøre det muligt at vurdere overensstemmelsen med direktivets krav.

Den skal omfatte:

- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder tekniske specifikationer, der er anvendt,
- det nødvendige materiale for at bevise, at de er fyldestgørende. Dette støttemateriale skal omfatte resultaterne af prøvninger, som er udført af fabrikantens laboratorium eller for hans regning.

7.3 Det bemyndigede organ undersøger anmodningen, og hvis konstruktionen opfylder de bestemmelser i direktivet, der gælder for den, udsteder det en EF-konstruktionsafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte konstruktion og i givet fald en beskrivelse af komponentens funktion.

7.4 Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte konstruktion. Ændres den godkendte konstruktion, skal ændringerne godkendes af det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, hvis sådanne ændringer kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav i direktivet eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af komponenten. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til EF-konstruktionsafprøvningsattesten.

7.5 De bemyndigede organer skal meddele de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om:

- udstedte EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser,
- tilbagekaldte EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser.

---

*) Kan ændres efter ændring af de relevante standarder i EN 29 000-serien med henblik på at tage højde for de særegne karakteristika ved kabelanlæg.

BILAG VI: ANLÆG - EF-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING

EF-overensstemmelseserklæringen og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives.

Erklæringen skal affattes på samme sprog som det tekniske dossier og indeholde følgende elementer:

- Henvisninger til direktivet.
- Navn og adresse på ordregiveren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. (Angiv firmanavn og fulde adresse. Er der tale om en repræsentant, anføres ordregiverens firmanavn også.)
- Beskrivelse af anlægget.
- Navn og adresse på det bemyndigede organ, som har foretaget den i artikel 11 omhandlede EF-verifikation.
- Henvisninger til dokumenterne i det tekniske dossier.
- Alle relevante bestemmelser, hvad enten de er foreløbige eller endelige, som anlægget skal overholde, herunder i givet fald begrænsninger eller betingelser for driften.
- Hvis EF-erklæringen er foreløbig angives dens gyldighedsperiode.
- Underskriverens identitet.

BILAG VII: ANLÆG - EF-VERIFIKATION

1. EF-verifikationen er den procedure, hvorved et bemyndiget organ efter anmodning fra ordregiveren eller dennes repræsentant i EF verificerer og kontrollerer, at et anlæg er:
  - færdigopført,
  - i overensstemmelse med projektet,
  - i overensstemmelse med direktivets bestemmelser,
  - i overensstemmelse med andre gældende regler under hensyntagen til EF-traktaten, og at det efter det bemyndigede organs opfattelse kan tages i brug.
2. Verifikationen af anlægget finder sted i følgende etaper:
  - samlet projekt,
  - anlæggets opførelse, herunder navnlig anlægsarbejdets udførelse, monteringen af komponenterne og justeringen af helheden,
  - overtagelsesprøvning af anlægget.
3. Det bemyndigede organ, der er ansvarligt for EF- verifikationen udsteder en overensstemmelsesattest til ordregiveren, som derefter udfærdiger EF-overensstemmelseserklæringen; denne fremsendes til tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor anlægget er opført og/eller drives.
4. Det tekniske dossier, der ledsager overensstemmelseserklæringen skal indeholde:
  - for infrastrukturen: tegninger til infrastrukturkonstruktionerne, overtagelsesprotokoller for jordarbejder og jernarmering, prøve- og kontrolrapporter for betonarbejdet;
  - for de øvrige systemer: helheds- og detailtegninger, som svarer til udførelsen; elektricitets- og hydraulikdiagrammer; strykredslinjer; beskrivelser af edb-systemer og automatisk udstyr; drifts- og vedligeholdelsesinstruktioner; m.v.
  - fortegnelse over de sikkerhedsrelevante komponenter, jf. artikel 4, som indgår i tovbaneanlægget;

- kopier af de EF-overensstemmelseserklæringer, som skal være udstedt for komponenterne i henhold til direktivets artikel 11, i givet fald ledsaget af de tilhørende beregninger og en kopi af protokollerne for de prøvninger og undersøgelser, som bemyndigede organer har gennemført på grundlag af fælles tekniske specifikationer;
- attesting fra det bemyndigede organ, som har gennemført EF-verifikationen, af, at projektet overholder dette direktivs bestemmelser, ledsaget af de hertil hørende beregninger, som organet har påtegnet med angivelse af eventuelle forbehold, der er taget under udførelsen af arbejdet, og som ikke er ophævet, samt ledsaget af de besøgs- og auditrapporter, som organet har udarbejdet som led i sin opgave, således som nærmere angivet i punkt 5.3 og 5.4 nedenfor.

5. Overvågning

- 5.1 Formålet med EF-overvågningen er at sikre, at forpligtelserne fra det tekniske dossier er blevet opfyldt under opførelsen af anlægget.
- 5.2 Det bemyndigede organ, der har til opgave at verificere opførelsen af anlægget skal hele tiden have adgang til byggepladsen, til fabrikations-, lager- og i givet fald prefabrikationslokaliteterne, til prøveanlæggene og i det hele taget til ethvert sted, som organet finder det nødvendigt at have adgang til for at udføre sin opgave. Ordregiveren eller dennes repræsentant i Fællesskabet skal forelægge organet, eller lade det forelægge, alle dokumenter af betydning herfor, herunder navnlig arbejdstegningerne og den tekniske dokumentation for anlægget.
- 5.3 For at verificere udførelsen gennemfører det bemyndigede organ regelmæssige "audit", hvorunder det sikrer sig, at direktivet overholdes. Det udsteder ved disse lejligheder en auditrapport til de udførende parter. Det kan forlange at blive tilkaldt til byggepladsen ved bestemte faser i arbejdet.
- 5.4 Det bemyndigede organ kan også aflægge uanmeldte besøg på byggepladsen og fabrikationslokaliteterne. Under disse besøg kan det bemyndigede organ gennemføre fuldstændige eller delvise "audit". Det udfærdiger en besøgsrapport og i givet fald en auditrapport til de udførende parter.

6. Til underbyggelse af den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ, der skal gennemføre overtagelsesprøvningen af et driftsklart anlæg, deponeres det samlede tekniske dossier, jf. punkt 4, hos ordregiveren eller dennes repræsentant i Fællesskabet. Det tekniske dossier vedlægges EF-overensstemmelseserklæringen, som ordregiveren tilsender tilsynsmyndigheden i den pågældende medlemsstat.

Ordregiveren opbevarer en kopi af det tekniske dossier i hele anlæggets levetid. Den fremsendes til de andre medlemsstater, som anmoder herom.

7. Hvert bemyndiget organ offentliggør med regelmæssigt de relevante oplysninger vedrørende:
  - indkomne ansøgninger om EF-verifikation,
  - udstedte overensstemmelsesattester
  - afslag på ansøgninger om overensstemmelsesattest.
8. Dokumenter og korrespondance om EF-verifikationsprocedurerne udfærdiges på det officielle sprog i den medlemsstat, hvor ordregiveren eller dennes repræsentant i Fællesskabet er etableret, eller på et sprog, som denne accepterer.

**BILAG VIII: MINIMUMSKRITERIER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL
TAGE HENSYN TIL VED UDPEGELSE AF
BEMYNDIGEDE ORGANER**

1. Organet, dets leder og det personale, som skal foretage vurderingen og udføre verifikationen, må hverken være konstruktør, komponentfabrikant, anlægsproducent, leverandør eller montør af komponenter eller delsystemer, som de skal kontrollere, eller være repræsentant for nogen af disse parter. De må hverken direkte eller som repræsentanter være impliceret i konstruktion, opførelse, fremstilling, markedsføring eller vedligeholdelse af disse komponenter eller delsystemer og heller ikke i driften. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem komponentfabrikanten eller anlægsproducenten og det bemyndigede organ.
2. Organet og dets personale skal udføre verifikationen med største faglige integritet og tekniske kompetence og være uafhængige af enhver form for pression eller incitament, navnlig af økonomisk art, som kunne øve indflydelse på deres vurdering eller resultaterne af deres kontrol, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i verifikationsresultaterne.
3. Organet skal råde over det personale og besidde de midler, som er nødvendige for på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med vurdering og verifikation: det skal også have adgang til det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de nødvendige verifikationer.
4. Det personale, der skal udføre kontrollen, skal være i besiddelse af:
  - en god teknisk og faglig uddannelse;
  - tilstrækkeligt kendskab til forskrifterne for den kontrol, det udfører, og tilstrækkelig erfaring med en sådan kontrol;
  - den fornødne færdighed i at udarbejde de attester, registre og rapporter, som gengiver resultaterne af den udførte kontrol.
5. Kontrolpersonalets uafhængighed skal garanteres. Aflønningen af hver enkelt ansat må hverken være afhængig af, hvor mange kontroller denne udfører, eller af kontrollens resultater.
6. Organet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det civilretlige ansvar ifølge nationale retsregler dækkes af staten eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for kontrollen.
7. Organets personale er bundet af tavshedspligt om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udøver sin virksomhed) i henhold til dette direktiv eller enhver national retsforskrift udstedt i medfør af dette.

FINANSIERINGSOVERSIGT

DEL 1: FINANSIELLE VIRKNINGER

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til offentlig persontransport

2. BUDGETPOST

B5 - 3000 Foranstaltninger vedrørende etableringen af det indre marked.

3. RETSGRUNDLAG

EF-traktatens artikel 100 A

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Specifik målsætning:

Afskaffelse af hindringer for brug og idriftsættelse af tovbaneanlæg til offentlig persontransport og åbning af adgangen til offentlige kontrakter i denne sektor; tilvejebringelse af et ensartet sikkerhedsniveau i Europa for passagerer, medarbejdere og tredjepersoner; miljøbeskyttelse.

4.2 Varighed

Budgetansøgningen dækker udgifter fra og med 1993, selve foranstaltningen er punktuelt, for så vidt som den henhører under gennemførelsen af det indre marked.

4.3 Berørte kredse

Fabrikanter af tovbaneanlæg, underleverandører, personer og virksomheder, der driver tovbaneanlæg, brugere nationale lokal- og centraladministrationer

5. KLASSIFICERING AF UDGIFTERNE

5.1 OU/I-OU

Ikke-obligatoriske udgifter

5.2 OB/I-OB

Opdelte bevillinger

5.3 Påtænkt indtægtstype

Ingen indtægter.

6. UDGIFTS-/INDTÆGTSTYPE

6.1 100% støtte

Nej

6.2 Støtte med henblik på medfinansiering sammen med andre finansieringskilder i den offentlige og/eller private sektor

Ja

6.3 Rentegodtgørelse

Nej

6.4 Andet

Nej

6.5 Påregnes der hel eller delvis tilbagebetaling af EF's økonomiske tilskud, hvis foranstaltningen viser sig at være økonomisk vellykket?

Nej

6.6 Indebærer den foreslåede foranstaltning en ændring af indtægtsniveauet? Hvis ja, hvordan ændres det da, og hvilken type indtægt er der tale om?

Nej

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for foranstaltningens samlede omkostninger

I den pågældende budgetprocedure skal der regnes med midler svarende til udarbejdelse af 13 standarder på områder, som der endnu ikke er taget fat på: 50.000 ECU x 13 = 650.000 ECU.

7.2 Opdeling efter elementer i foranstaltningen

i ECU

OPDELING	BUDGET 1994	FBF 1995	I ALT
1. Standardisering	250.000 ECU	400.000 ECU	650.000 ECU

7.3 Driftsudgifter til undersøgelser, ekspertmøder osv. i del B

i ECU

KONTO	OPDELING	BUDGET 1993	FBF 1994	FORSKEL I %
B5-3000	Undersøgelse	25.000 ECU	-	-

I alt: 25.000 ECU.

8. Forslagets påtænkte foranstaltninger til bekæmpelse af svig

I rammekontrakten mellem CEN og Kommissionen er der bestemmelser om kontrol og revision.

Før udbetaling kontrollerer Kommissionen støtteydelse eller modtagelse af ydelser og bestilte forberedende gennemførligheds- eller evalueringsundersøgelser: Kontrollen foretages under hensyntagen til de kontraktlige forpligtelser og til principperne for god økonomi og god finansiel eller generel forvaltning. Bestemmelser om bekæmpelse af svig (kontrol, rapportaflæggelse osv.) er med i alle aftaler og kontrakter mellem Kommissionen og modtagere af betalinger.

DEL 2: ADMINISTRATIVE UDGIFTER (BUDGETTETS DEL A)

Denne del tilstilles GD IX med henblik på udtalelse; GD IX videresender den derefter til GD XIX.

1. **Indebærer den foreslåede foranstaltning en forøgelse af Kommissions personale? Hvis ja, hvor stor?**

Nej.

2. **Anfør de drifts- og personaleudgifter, som skyldes den foreslåede foranstaltning.**

Forklar beregningsmetoden.

i ECU

KONTO	OPDELING	1996	1997	1998 ff
A2510	Stående udvalg	85.000*	85.000*	85.000*
A250	Samordning**	85.000*	85.000*	85.000*

* 12 regeringsekspertes: 7.418 ECU x 5 møder = 37.090 ECU.
 12 private eksperter: 9.470 ECU x 5 møder = 47.100 ECU.
 Beregningsgrundlag: Regeringsekspertes: 618 ECU.
 Privateeksperter: 785 ECU.

** Samordning mellem de bemyndigede organer i medfør af artikel 18.

DEL 3: ELEMENTER TIL ANALYSEN AF FORHOLDET MELLEM OMKOSTNINGER OG EFFEKTIVITET

1 Målsætning

Specifikt mål: forbindelser med de mere generelle mål og de andre foranstaltninger, som er foreslået i den vejledende finansieringsplan.

Inden for rammerne af gennemførelsen af det indre marked og forbedringen af denne industrisektors konkurrenceevne, hvor der ingen standardisering findes: udarbejdelse af harmoniserede standarder, som er nødvendige for iværksættelsen af direktivet og overholdelsen af de væsentlige krav.

2 Begrundelse for foranstaltningen - subsidiaritet, EF-reglernes nødvendighed

Forskellene mellem de eksisterende nationale bestemmelser, med hensyn til både komponenterne og systemet som helhed, og de specifikke krav tvinger fabrikkerne til at omdefinere deres materiel for hvert marked, hvilket hindrer rationalisering og dermed opnåelse af stordriftsfordele.

Der findes ikke fælles bestemmelser om tovbaneanlæg til offentlig persontransport.

Den foreslåede foranstaltning sigter mod at tilvejebringe de nødvendige EF-bestemmelser og harmoniserede standarder, så tovbaneanlæg kan bygges, tages i brug og drives inden for rammerne af et åbent marked og med øget konkurrencedygtighed.

De eksisterende gør ikke muligt for producenterne at være effektivt til stede på hele EF-markedet.

Frivillig standardisering tilvejebragt af fabrikkerne eller gensidig anerkendelse af nationale bestemmelser vil ikke være hensigtsmæssig. Fraværet af både fælles principper bag reglerne og af fælles kriterier hindrer faktisk noget sådant, hvis der ikke på forhånd fastlægges fælles væsentlige krav.

Virksomheden af denne situation er, at markedsåbningen hindres.

2.1 Omkostninger

2.2 Afledte virkninger (virkninger ud over de specifikke mål)

2.3 Multiplikatoreffekter (mulighed for at mobilisere andre finansieringskilder)

3 Opfølgning og evaluering af foranstaltningen

Ikke relevant

4 Overensstemmelse med finansieringsplanlægningen

4.1 Er foranstaltningen medtaget i GD III's finansieringsplaner?

Ja

4.2 Mere generel målsætning i GD III's finansieringsplaner, som foranstaltningen svarer til

- Indre marked
- Teknisk harmonisering

4.3 Vigtigste usikkerhedsfaktorer, som kan påvirke foranstaltningens specifikke resultater

Ikke relevant

VURDERING AF VIRKNINGER

FORSLAGETS VIRKNINGER FOR VIRKSOMHEDERNE, NAVNLIK SMÅ OG MELLEMLIGE VIRKSOMHEDER

FORSLAGETS TITEL

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til offentlig persontransport

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER:

FORSLAGET

1. Subsidiaritet: EF-reglernes nødvendighed - Hovedmål

Der findes ikke fælles bestemmelser om tovbaneanlæg til offentlig persontransport.

Den foreslåede foranstaltning sigter mod at tilvejebringe de nødvendige EF-bestemmelser og harmoniserede standarder, så tovbaneanlæg kan bygges, tages i brug og drives inden for rammerne af et åbent marked og med øget konkurrencedygtighed.

De eksisterende gør ikke muligt for producenterne at være effektivt til stede på hele EF-markedet. Forskellene mellem de eksisterende nationale bestemmelser, med hensyn til både komponenterne og systemet som helhed, og de specifikke krav tvinger fabrikanterne til at omdefinere deres materiel for hvert marked, hvilket hindrer rationalisering og dermed opnåelse af stordriftsfordele.

Frivillig standardisering tilvejebragt af fabrikanterne eller gensidig anerkendelse af nationale bestemmelser vil ikke være hensigtsmæssig. Fraværet af både fælles principper bag reglerne og af fælles kriterier hindrer faktisk noget sådant, hvis der ikke på forhånd fastlægges fælles væsentlige krav.

VIRKNINGER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?

- *Hvilke brancher?*

Konsulentvirksomheder, virksomheder, som projekterer og opfører anlæggene, underleverandører, tovbandedrivende.

- *Hvilke virksomhedsstørrelser?*

De fleste af de berørte virksomheder hører til i gruppen af små og mellemstore virksomheder.

- *Branchens struktur i Europa i 1990:*

	Antal virksomheder	Omsætning i mio. ECU	Antal arbejdspladser
E F	18	≈ 200	≈ 1500
Østrig	9	≈ 100	≈ 1000
Schweiz	7	≈ 100	≈ 1000

- *Findes disse virksomheder fortrinsvis i bestemte områder i EF?*

Hovedsaglig omkring Alperne.

3. Hvad skal virksomhederne gøre for at overholde de foreslåede regler?

Produktionsvirksomheder: Overholde retsforskrifterne, de harmoniserede standarder og overensstemmelsesprocedurene.

Ordregivere: Henvise til harmoniserede standarder i udbud.

Tovbanedrivende: Overholde retsforskrifterne, de væsentlige krav og de harmoniserede standarder.

4. Forslagets forventelige økonomiske virkninger

- *For investeringer og oprettelse af nye virksomheder:*

Omsætningen på feriestederne i bjergene er omkring ti gange så stor som den, der skabes ved driften af tovbaner. Dette gør tovbanerne til et nødvendigt grundlag for feriestedernes turisterhverv og knytter dem til servicesektoren. Forslaget bidrager til feriestedernes udvikling.

- *For beskæftigelsen:*

Teknisk er tovbanesektoren knyttet til udstyrsgodeproduktionen og til bygge- anlægssektoren. Forslaget får positive virkninger for disse aktiviteter, navnlig med hensyn til beskæftigelsen.

- *For virksomhedernes konkurrenceevne:*

Etableringen af en EF-referenceramme, som begunstiger stordrift vil styrke industriens konkurrenceevne både i EF og på de internationale markeder.

Dette vil også gøre det muligt for de små virksomheder, som af mangel på økonomiske ressourcer må begrænse sig til det nationale eller ligefrem lokale marked, at deltage i konkurrencen på lige fod med de 3-4 storvirksomheder på hele EF-markedet.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der sigter mod små og mellemstore virksomheders særlige situation?

Virksomhederne i branchen er overvejende små og mellemstore.

6. Liste over organisationer, der har været konsulteret om forslaget, og som har redegjort for hovedtrækkene i deres standpunkter

- Ekspertes fra medlemsstaternes regeringer, som også deltager i CEN's standardiseringsarbejde, har givet udtryk for bred enighed i nødvendigheden af et direktiv og i den valgte fremgangsmåde. De har navnlig bidraget til fastlæggelsen af direktivets og de væsentlige kravstruktur og til valget af procedurer for overensstemmelsesvurdering.
- OITAF (Organisation Internationale des Transports par câble) har deltaget i arbejdet og støtter principelt et direktiv.
- IARM (International Association of Ropeway Manufacturers) har deltaget i arbejdet og fremhævet, at et direktiv vil have stor betydning for fabrikanterne, hvis aktivitet i øjeblikket bremses af markedets opsplitting og reglernes uensartethed.
- FIANET (Fédération Internationale des Exploitants) har deltaget i arbejdet og fremhævet, at direktivet vil bidrage til etableringen af et åbent og konkurrencepræget marked på EF-plan.

72

ISSN 0254-1459

KOM(93) 646 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

07 06

Katalognummer : CB-CO-93-694-DA-C

ISBN 92-77-62605-4

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg